

NAŠ
DOM
LIST
SLOV.

1
9
3
5

MA
LA
D
I
C
E

»Naš Dom« izhaja vsakega 10. v mesecu. Rokopise in vse, kar spada v uredniški del lista, je čimpreje po izitju prejšnje številke poslati na urednikov naslov: Dr. Meško Josip, Maribor, Magdalenski trg 3.

»Daš Dom« se naroča pri upravi »Našega Doma«, Maribor, Koroška cesta 5 in stane samo 12 dinarjev letno.

Kjer želite objavo slik, fantovskih skupin, pošljite Din 40— kot odškodnino za napravo klišeja na naslov uprave.

Zaupniki in agitatorji »Našega Doma«! Delo in propaganda za naše glasilo naj se neprekinjeno in nezmanjšano nadaljuje. Vedite, da vsaka stotina novih naročnikov lahko pripomore do večjega obsega »Našega Doma«.

Iz uredništva.

Sam: Mariskaj se bo dalo porabiti. Še pride na vrsto. Potrudi se in vsako stvar pusti nekaj časa ležati. Potem preglej in popravi ter pošlji.

Ljutomerčanom. Želeli ste, da bi dobili fantje Naš dom že takoj prve dni meseca v roke. Morda bo šlo, vendar dvomimo, ker ima tiskarna točno odde-

ljen čas za tiskanje časopisov in mesečnikov.

»Fant fantu«. Prosim fante, da prispevajo več v ta oddelek Našega doma. Saj je toliko stvari, ki bi jih radi drug drugemu povedali, naj bo že graja ali nasvet ali opomin. Kratko, pa tako, da drži in prime!

Proti nemoralnemu filmu se je započela ostra in energična akcija zlasti na Angleškem. Na velikem protestnem zborovanju, ki ga je vodil M. R. Whelau, se je napravil sklep, da se zahteva od

vlade, da se izvede najstrožja cenzura vseh filmov, ki se izdelujejo na Angleškem ali pa ki se uvažajo v Anglijo iz drugih držav.

POUKU in RAZVEDRILU

Zagoneten račun.

(Nace Čeh, 25 točk.)

$$\begin{array}{r} \text{Črez } 7 \times 100 = \text{sreča} \\ - 100 = ? \qquad i = j \end{array}$$

9, 35, 12, 7, 16, 5, 13, + 17, 18 + 26,
30, 2, 34, 14, 15, + 1, 3, 4, + 27, 23,
11, 6, 10, + 19, 33, 25, 22, 8, + 37,
36, 21, 20, + 31, 32, + 24, 38, 28, 29.

Enačba.

(Natan, Celje; 20 točk.)

A - b, c - č, d - e, f - g,
h - i, j - k, l - m, n - o,
p - r, s - š, t - u, v - z, = ?

a = žensko ime, b = del opere, c = shramba, č = žensko ime, d = žito, e = stroj, f = ptič, g = posoda, h = mesto v Španiji, i = zgradba, j = naslov, k = egiptovsko božanstvo, l = število, m = delo, n = progga, o = plemo, p = jug. reka, r = zabavišče, s = posoda, š = družinski član, t = azij-

ska država, u = žival, v = orodje, z = zemlja.

Dopolnilna uganke.

(Franjo Tanjica; 20 točk.)

V ž - - l j - - j e - - č e - - z a - - m n - - i
e - - k o - - t a - - e ž - - o n - - o s - -
s k - - e

Namesto pikl vstavi črke b e e e e
i i i i j l l n n n o o o o p r r r s t v z,
da dobiš lep rek.

Vizitka.

(Nace Čeh, 15 točk.)

Valentin O. O. Kašlaj
n = m \qquad \qquad \qquad Dolenjsko

Kaj obiskuje ta fant?

Uganke.

(I. I., 15 točk.)

1. Kdo ni ničesar zakrivil, pa ga vendar ljudje zapirajo?
2. Kateri mesec ženske najmanj klepečejo?
3. Katero besedo pišemo vedno narobe?

Boj zlu!

Uničujoča sila je zlo. Kmalu po postanku sveta je nastalo in ne neha dokler bo stal svet. V vse nitke življenja išče dostopa, povsod se skuša zajesti in oslabilo človeško duhovno zgradbo resnice in pravice. V neprestanem boju je z dobrim.

Delo zla in njegovih poslancev je previdno. Pod na videz najnedolžnejšo masko se skriva, prihaja kakor v najbolj človekoljubnem poslanstvu, zagovarja celo vneto svoje delo.

Katolicizem je okusil in bo do konca zemeljskih dni okušal razdiralno moč zla. Kako tudi ne, saj je vendar poslanstvo katolicizma to, da stre silo zla, da ga v neprestanem boju slabi in mu veže roke. Prepričani smo, da ne bo podlegel katolicizmu, vendar je pa treba, da se katoličan zaveda, da boj proti zlu mora biti boj premišljenega dejanja in velikega napora.

Fantje, vi vidite kako zlo tudi v naših dnevih slavi zmagoslaven pohod v duše tolikih, tudi v družine, v dosedaj morda mirno sosesščino, v nedolžne vrste otrok morda. Zlomi voljo, zavira idealen polet duha, usužnjuje strastem, zmoti, živalskim gonom. V naših vaseh uničuje one stare dobrine in navade, ki so star dragocen zaklad našega vaškega življenja.

Kaj je treba grajati na nas, ki se smatramo za poklicane boriti se proti zlu, proti laži, zlobi, krivici? To, da imamo dostikrat neko čudno spoštovanje do zla in posebej še do onih, ki so apostoli zla. Vlada tu in tam čisto napačno mnenje, da dostojnost zahteva kompromis, molk, strpnost. Kje je tukaj naš apostolat? Apostolat dobrega proti zlu! Če se celo sami skrivamo s svojimi nazori, načrti, zahtevami! Kakor, da bi zlo imelo prirojeno pravico priznavati nas in naše delo, ali pa ga odklanjati.

Naša akcija mora biti boj; boj zlu in njegovim apostolom. Boj zlu v prepričanju, da je to naša sveta dolžnost obenem dokaz naše zrelosti in naše vere v resnico. Dokler katoliški fantje-akcionaši ne postanejo borbeni, brezkompromisni, tako dolgo ne bomo mogli reči o sebi, da smo resnični akcionaši. Pomnimo: Katoliška akcija je v veliki meri boj; boj za dobro, proti zlu. — o.

Ni boja brez sovražnika, ni zmage brez spopada. Če nočemo biti ukanjeni, čujmo, če hočemo zmagati, se bojujmo. — Leon Veliki.

Vaško občestvo.

3. Ohranitev kmečkega doma.

Kateri so glavni sovražniki kmečkega doma?

Prvi sovražnik je škodljiva navada, da se posestva ob smrti staršev enako razdeljujejo med vse brate in sestre. Vsak podeduje svoj košček ali osredek. To »mesarjenje« kmečkega posestva zagovarjajo kratkovidni starši s tem, da vse otroke enako ljubijo. Seveda s tem svojim otrokom le malo koristijo. Nihče izmed njih ni na ta način samostojen srednji posestnik, ampak vsak le revni »kočler«. Razkosavanje posestev na umeten način ustvarja kmečke proletarce in redi ubožstvo med kmeti. Še danes parcelirajo posestva v Prekmurju, da more vsak otrok enak delež podedovati. Posestvo pa predstavlja samoniklo vrednost, kot dedovina prednikov in sveto ognjišče zgodovinskega doma ima svojstvene pravice. Zato mora ostati kmečki dom neokrnjena celota. Poleg idealnih vzrokov obstojajo še gmotni. Le srednje posestvo ima zagotovljen gmotni obstanek. Na nerentabilnem malem posestvu se ne more razviti ne pravo gospodarsko, ne pristno kmečko življenje.

Drugi vzrok razpadanja kmečkih domov pronicata iz tistih zmotnih individualističnih virov ko prvi. Mnogokje sicer ne delijo posestva med brate, a imajo škodljivo razvado, da hočejo v denarni vrednosti vsakemu enak delež podeliti. Glavni dedič ne podeduje nič več nego drugi. Bratom in sestram mora deleže izplačati po menjalni vrednosti posestva, ki navadno visoko prekaša vrednost resničnega prinosa. Recimo, da znaša menjalna vrednost posestva 250.000 Din. Če je pet dedujočih otrok, dobi glavni dedič in vsak otrok 50.000 Din. Ker menjalna vrednost posestva navadno znatno prekaša dejanski prinos posestva, ne dobi glavni dedič dejansko niti 50.000 Din dediščine. Tako se glavni dedič že od začetka čez glavo zadolži. Že v kali so mu onemogočili uspešno gospodarstvo.

Zato treba energično preprečiti razkosavanja posestev in zavarovati pravice glavnega dediča. Preosnovati se mora dedno pravo. Sodobno dedovanje naj ostane, a preurediti se mora postavna dediščina v prilog glavnega dediča. Glavni dedič mora radi ohranitve doma postavno več podedovati nego drugi. Ker ga vežejo večje dolžnosti do kmečkega doma, ima tudi večje pravice do dediščine.

Tretji vzrok razpadanja kmečkega doma je bolešno razkrajanje družinskega občestva. Nekdaj so bratje in sestre, ki se niso poročili, ostajali v domačem občestvu. Kot »tete« in »strici« šo mnogo pripomogli k njegovemu napredku. Danes nervozno begajo z grude v mesto. Kmečkemu domu pa bridko primanjkuje delovnih moči.

Zato treba brate in sestre bolj navezati na dom. Oživi naj v prvotni lepoti ljubezensko občestvo na kmečkem domu. Iztrebiti treba najprvo duha sebičnosti in individualizma pri družinskem gospodarju in gospodinji, ki s svojim odurnim obnašanjem čisto onemogoča obstanek bratov in sester na domu. Pravtako treba tudi vse družinske člane vzgajati za skupnost. Družinsko skupnost med brati in

sestrami lepo proslavlja Finžgarjeva povest »Strici«. Kmečki fantje jo morajo čitati in vzgojitelji naj pridno tolmačijo nje vzvišen pomen za kmečko občestvo.

Četiri vzrok nazadovanja kmečkih domov je neracijonelno gospodarstvo. Radi hude gospodarske tekme (konkurence) kmet v moderni dobi mnogo težje gospodari. Novodobni čas terja več strokovne usposobljenosti nego nekdanji. Treba uporabljati tudi v srednjem posestvu stroje, umno gospodariti z umetnimi gnojili, kalkulirati, radi spreminjajoče se rentabilnosti tudi smotrno menjavati posevke (enkrat hmelj, drugič morda krompir). Zato naj učitelj že zgodaj skrbno navaja gospodarje na umno gospodarstvo. Navdušuje naj fante za kmetijsko nadaljevalno šolo, za čitanje strokovnih knjig in jim vnikljivo razlaga pomen strojev in umnega gospodarstva.

Zadnji vzrok razpadanja kmečkih domov pa je zapravljevost gospodarjev in potratnost kmečkih gospodinj. Mehkužna razkošnost je prodrla tudi na kmete. Kmečka družina ni več zadovoljna s preprosto hrano in obleko, ampak strastno hlasta za mestno razkošnostjo v jedi in obleki. Razkošnosti se pridružujeta še nespametno pijanstvo in zapravljiva potratnost. Kmečki dom začne hitro razpadati, njegove življenjske vire so izčrpali brezmejni izdatki.

Navajati treba smotrno mlad kmečki rod na skromnost in kmečko preprostost. Pojasniti jim treba, kako preprosto kmečko življenje živo osvežuje dušo in telo. Kmeta poveljuje življenjska preprostost in samoniklost. Žalostne pa so posledice kmečke potratnosti in kmečkega posnemanja mestnega duha v obleki in življenju. Mestna obleka je za kmečkega fanta ali dekleta nepristna, tuja navlaka. Radi značajne čistosti in kmečkega stanovskega ponosa morata iskreno ljubiti domač kmečki slog in pristno kmečko nošo. — Dr. X.

Mehika in Španija učita . . .

Pretrsljiva so poročila, ki prihajajo iz Mehike. Peklenske sile so na delu, da izbrišejo ime božje in vsako sled krščanstva med mehiškim ljudstvom. Za mehiško ljudstvo so napočili dnevi katakomb. V deželi kjer je pretežna večina katoličanov, vlada peščica frama-sonov z ognjem in mečem. Kakor brezpravna raja živijo katoličani v obupni borbi za mladino in za svoje najosnovnejše pravice. Nadškof Ruiz, apostolski delegat za Mehiko je izdal statistiko o položaju mehiške cerkve. On pravi, da je na celem državnem ozemlju, ki je veliko za štiri Jugoslavije in šteje 15 milijonov ljudi samo 333 duhovnikov. Na 250.000 ljudi pride torej samo en duhovnik. V 14 mehikanskih zveznih državah, kjer prebiva nad sedem milijonov ljudi, sploh ni več nobenega duhovnika.

Tudi o Španiji smo lansko leto čitali. Tudi tam so goreli samotani in cerkve ter doživljali katoličani bridke dneve. Mnogo katoličanov je postalo žrtev zbesnele, nahujskane drhali.

Kako je mogoče, da je prišlo v katoliških deželah, kjer imajo katoličani absolutno večino do takih dogodkov?

Nihče ne more Mehikancem in Špancem očitati, da niso bili dovolj verni in premalo katoliški. Res je, da je bil ta katolicizem bolj zunanost in ni prodril dovolj v globino duš. Vendar ni glavni vzrok v tem. Glavni vzrok tiči v tem, da so se katoliški Španci in Mehikanci zadovoljevali samo izključno z verskimi organizacijami, podcenjevali pa so katoliške izvencerkvene organizacije, niso dovolj gojili izobrazbe. Španski in mehiški kmet ni bil dovolj izobražen. Ne duhovščina in ne katoliška laiška inteligenca, še manj pa seveda kmet in delavec, se niso brigali za javna vprašanja. Živeli so tja v en dan v prepričanju: v katoliški državi se nam ne more ničesar hudega zgoditi. Vladala je prava slepota. So bili ljudje, zlasti mlajša generacija, ki je hotela prelomiti z mrtvilom na prosvetno-socialnem polju, toda naleteli so na gluha ušesa in na odpor. Konservativni elementi so rajši ždeli v udobnosti, kakor da bi se podali v boj proti tajnemu, podzemljskemu delovanju masonskih lož in marksizma.

Nevednost kvarno vpliva. To se je pokazalo v Mehiki in v Španiji. Ne kmet, ne delavec si nista bila svesta svojih državljskih pravic, njuno duševno obzorje je segalo samo do praga njune bajte, dalje pa ne. Nista imela pojma o novih problemih, ki so se naenkrat pojavil. Brez gospodarskih organizacij je bil kmet, brez zadostne izobrazbe delavec, kmet in obrtnik. Zato pa so bili prav ti sloji izročeni na milost in nemilost raznim demagoogom. Nobeden ni znal ločiti resnice od laži. Nasedel je voditeljem framasonstva in marksizma. Hodil je marljivo v cerkev, ob volitvah pa glasoval za protikatoliške poslance, zanemarjal svoje dolžnosti, ki jih je imel v državnem in socialnem pogledu. Kaj drugega tudi ni bilo pričakovati, ko pa za organizacijo in prosveto ni bilo smisla. Udarec, ki je prišel, je šele streznil, v globoko brezbrizno spanje zatopljene katoličane. Le radi skrajne brezbriznosti katoličanov je uspelo socialistom, da so v vsaki vasi organizirali svojo skupino, ki je izvajala teror nad priprostimi katoliškimi, nevednim ljudstvom. Vsled nezanimanja katoličanov za javna vprašanja, vsled podcenjevanja prosvetnega, socialnega in organizatoričnega dela, so prišli v javne zastope, v občine in v parlament svobodomiselnih elementi, ki so začeli izdajati protikatoliške in proticerkvene zakone.

Ali naj gredo žalostne izkušnje naših katoliških bratov v Mehiki in Španiji mimo nas brez vsakega vpliva? Ne! Ob teh dogodkih naj prav krepko zaživi v nas zavest, da je katoliška prosveta v rokah kmeta, delavca in obrtnika najuspešnejša obramba proti nakanam svobodomiselnosti. Govorimo in pišemo o Katoliški akciji. Prav! Le poglobimo versko življenje, le vtopimo se prav globoko v skrivnosti svete vere, skrbimo, da bo v naših dušah vedno obnavljajoča se pomlad otroštva božjega. Toda ne pozabimo pa tudi najučinkovitejšega orožja — katoliške izobrazbe. So nekateri, ki menijo, da prosveta ne spada v okvir KA. Usodna zmeta je to. Ravno katoliški akcijonaš, ki hoče za utrditev božjega kraljestva kaj več storiti, mora biti še prav posebno izobražen. Mora biti na jasnem o vseh sodobnih vprašanjih, o vseh tokovih, ki se prelivajo po svetu. Le tako bo v stanu vršiti uspešno svoje poslanstvo. Zavedati se moramo, da je prosveta važen činitelj v našem versko-obnovitvenem gibanju. Le oni

fantje, z zadostno izobrazbo, opirajoči se pri tem na granitno skalo Večne Resnice, bodo kos položaju, bodo zmagovalci v gigantskem boju med obema svetovnima nazoroma. Ne zadostuje samo verska vnema, potrebna so še tudi druga sredstva, če hočemo v tem boju zmagovito vzdržati. Prosvetno delo spada v KA.

So nergači, katerim ni nobena stvar povšeči. Tudi jim ni prav, če v naših vrstah prosvetno dvigamo mladino, jim nudimo možnost izobraževanja na prosvetnih sestankih. Nam to ne škodi! Vemo kaj hočemo. Ker ljubimo slovensko ljudstvo, ker hočemo, da se bo znalo braniti pred volkovi v ovčjih oblekah, zato gojimo prosveto, zato seznanjamo mladino z zgodovino socialnega in prosvetnega dela kat. Cerkve in drugimi perečimi problemi. Vsa zgodovina nam priča, da je kat. Cerkev svojim verskim poslanstvom vršila sporedno tudi prosvetno poslanstvo. Ni prižigala samo luč vere, temveč tudi luč prave omike. Ali se naj od tega oddaljimo sedaj mi, v teh kaotičnih razmerah? Ali mar hočemo podpreti stremljenje framasonstva, ki gre za tem, da loči Cerkev od prosvetno-vzgojnega dela? Versko udejstvovanje in prosvetno delo naj gresta tudi v bodoče roko v roki. Naj delovne skupine FKA tudi v tem pogledu dvigajo mladino, ji širijo duševno obzorje ter nam naj dajo elitne čete izšolanih in borbenih fantov, ki bodo steber kaoliške misli v vseh časih in v vseh razmerah.

To hočemo! Zato so naše skupine FKA delovne skupine. Dovolj je dlakocepstva in debat. Nam se hoče dela. Španija in Mehika nas učita! Nočemo takih pretresljajev, zato gremo na delo preko vseh ovir. Vodi nas optimizem in pa velika ljubezen do katoliške stvari. Zato se vzgajamo in utrjujemo versko. Ne zajemamo junaštva iz kalnih mlakuž, ampak se hranimo z nebeškim kruhom in se krepčamo z božjo krvjo. Vzgajamo se pa tudi umsko, prosvetno, ker vemo da to zahteva naš čas! Katoliški akcijaši, v tem pravcu vsestranske poglobitve naprej! — M. Geratič.

Boj kreposti zoper greh se vrši v Gospodovem imenu. Zato ga je treba voditi z zaupanjem na tistega Gospoda, ki je mogočen dovolj, da s tem, kar je pred svetom majhno, napravi velike reči. — Naša pota III.

Otroci vasi.

III.

V zgodnjem pomladanskem jutru sta šla Stanko in njegova mlajša sestra Rozika proti dolski župni cerkvi k maši za rajnim dedekom. Mehka je bila pot, prijetno se je šlo po njej. V vinogradih, s katerimi so bili nizki griči posejani, so cvetele marelice, prve znanilke pomladi. Na vrhu hriba, Dolski vrh imenovanega, sta se ustavila. Čudovit je bil pogled naokrog. Domača vas se je razgrinjala v vsej lepoti pred njima. Vaški zvonik kapelice, visoki topoli ob cesti, hiše skrite med sadnjim drevjem. Na dolnjem koncu vasi vrh Sv. Duha z župnijsko cerkvijo. Na drugi strani, dobrih 20 minut dalje, dolska cerkev z vitko

streho na zvoniku in še dalje vse naokrog hribčki, po njih pa raztresene hišice, skromne slamnate zraven lepih zidanih in z opeko kritih. Nikdar ni šel Stanko k dolski cerkvi, ne da bi obstal na Dolskem vrhu in zasanjal na vse strani in užival lepoto domače zemlje, ki rodi res samo onim, ki garaajo in se od zore do mraka trudijo, a je vseeno lepa in od njenih prebivalcev ljubljena z vročo ljubeznijo. Kakor uboga mati je, a vendar čudovito mehka in dobra. Strmela sta Stanko in Rozika, Brez besede. Zemlja sama je govorila, ta krasno pisana knjiga.

Okrenila sta se in šla v dolino, da se povzpeta čez nekaj minut k cerkvi. Zvon je zapel in vabil. Čist in jasen je bil njegov glas, jutranja pesem iz stolpa, pesem klicarja k Bogu. Tožen je njegov glas, vendar vsem ljub, kakor zvon sam, ta resni klicar v hišo božjo, ta tožni spremljevalec vsem, ki so izmučeni od dela šli zadnje pot na pokopališče v Dolu.

»Stanko,« pravi Rozika, »včeraj sem bila v Zalogu pri sestri Francki. Razgovarjali sva se o Tinki. Francka je zelo huda, da si jo misliš vzeti. Za delo na naši kmetiji ni, poleg teža pa še vedno piše drugim. Oče so tudi bili zadnjič, ko sva hodila v vinograd in sva o tem govorila, zelo žalostni. Mater pa itak poznaš, da se s takšno ne bodo zadovoljili.«

»Vedel sem,« odgovori Stanko, »da bo govorjenja več nego je treba. Koliko so o Francki govorili, ko so zvedeli, da se bo možila v Zalog! In kaj je bilo na vsem resnice? Nič! Nikar ne verjami vsega. Ljudje govorijo, ker so nevoščljivi. Na delo pri nas se bo pa že navadila. Saj so meni že tudi marsikaj o njej govorili, pa sem jo vprašal, kaj je na stvari; jokala se je.«

»Seveda, Stanko, tebi ne bo nič priznala, jaz tudi vem, da ljudje marsikaj govorijo in da jim ni vsega verjeti, toda Tinko tudi jaz dobro poznam. Jaz mislim, da vseeno ni taka, kakor se dela. Francka mi je povedala kje je zvedela. Še celo okrog po mestih se je vozila z nekimi fanti.«

»Meni samemu,« pravi Stanko, »se zdi nekam hladna, kakor da ne bi bila zmožna prave ljubezni, toda, jaz je ne smem kar tako pustiti. Ne zdi se mi lepo. Drugi so drugačni. Eno izbere in če mu ni po godu, jo pusti in gre iskat druge. Jaz sem pač tak človek, da se mi ne zdi častno prelomiti obljubo, ki sem jo dal Tinki.«

»Le prepričaj se bolj natanko o vsem in če je res, kar o njej govorijo, je vendar ne boš pripeljal v našo hišo.«

Tako sta govorila, Stanko nekam žalosten, Rozika pa razvneta, saj ji ni vseeno kdo pride k hiši, kjer je doslej vladal mir in najlepša ljubezen med vsemi.

»Veš kaj sem mislil, Rozika,« pravi Stanko, »mislil sem, če ne bi morda kazalo, da mi priseže. Peljal jo bom k tistemu staremu križu na Dolskem vrhu, ta je skrit med drevjem, prižgal bom svečo in mi bo morala priseči, da ni z nikomur nič nečastnega imela. Tam bo vendar govorila resnico.«

»Če je takšna kakor ljudje o njej govorijo, potem se bo tudi pri križu lagala in bo tajila. Nekatere ženske, ki se hočejo poročiti, so na vse pripravljene, še na krivo prisego.«

Sla sta v cerkev; molila sta za dušni mir rajnega dedeka. Po maši sta šla še na pokopališče in po stari dolski navadi pomolila za onega, za katerega je bila zjutraj maša. —

Rozika je hitela domov, Stanko pa še na pošto. Ne daleč od cerkve je bil dom Tinkin. Majhen je bil, toda lep; grede okrog njega skrbno negovane, sobe snažne. Stanko se je odločil in šel tje. V duši mu je bilo težko, resno je gledal pred se, dvom ga je grizel. Toda jasnosti je hotel . . .

Iz naših dni . . .

Kaj bi vam pel
v teh težkih dneh,
solze vidim v tolikih očeh:
fant brez dela,
— ded brez jela,
proč je vrisk in smeh . . .

— Fant ni več prešeren, smel,
tiho snuje
trde zdaj načrte kuje
nevesel . . .

— — — — —
Kdo in kaj bi pel . . . ?

Drago V.

Praktičen katolik.

On zгодaj vstane in gre zгодaj spat.

On Bogu reče: »Dobro jutro« in »Lahko noč« s kratko molitvico in to skupno, če je le mogoče.

On je vsako nedeljo pri sv. maši in to pri tisti, pri kateri je tudi pridiga.

On se izpove in prejme sv. obhajilo, kadar sv. Cerkev želi in še pogosteje, ker za to čuti potrebo.

On ima svojo knjižnico polno nabožnih knjig, a najvidnejše mesto zavzemata sv. Evangelij in Življenje svetnikov. In on vsaki dan čita te knjige.

On ima naročene samo katoliške časopise.

On se zanima za procvit katoliške ideje v svojem kraju, ali ne cbrekuje nikoli. On je popoln (dober), o njem se ne sliši besede: »Ta človek ima pa tak hudoben jezik.«

On ljubi svojo domačijo in si ne išče veselja ali zabave v kinih, gledališčih, kavarnah, gostilnah itd.

On je iskren do svoje žene in ljubezniv oče svojim otrokom.

On je prepričan kristjan in ponosen katolik.

On je v miru z Bogom in gleda vedno z mirno vestjo v bodočnost ter je vedno pripravljen na smrt. On pravi: »Naj pride, o Bog, kadar ti hočeš in kako ti hočeš!«

Mladenič-akcionaš, kdo je v prvi vrsti bolj poklican, da je praktičen katolik, kakor ti, ki si postavljen za vzgled celemu kraju (kjer se nahajaš). Že v zgodnji mladosti se pripravljaj in uravnavaj svoje življenje po teh lastnostih, ki so ti potrebne kot vsakdanji kruh. Če boš imel te lastnosti, le takrat boš svetilnik v svojem kraju, ki bo s svojo svetlostjo obsijal vse špranje najtemnejših duš. —

Iv. Krajnc, Šibenik.

Onim, ki jih ne smemo pozabiti.

Na Koroškem so, na Primorskem in na Goriškem. Zemlja je še njihova, materina beseda deloma. Pesem zamira, z njo veselje. Naše podpore potrebujejo, naše ljubezni, našega glasu. Ne pozabimo jih, ki jim je mati pela isto pesem in govorila v enakih besedah kakor nam.

Vojvodski prestol na Gosposvetskem polju pri Celovcu.

Slovenija, ti nimaš več
[prestola,
kraljeve krone nimaš
]je kraljica.
Pa bodi prestol tvoj —
[vsak dom slovenski,
in krona tvoja — na-
]ših src ljubezen.
(Silvin Sardenko.)

II. Evharistični kongres za Jugoslavijo v Ljubljani.

Vneto se dela na pripravah za kongres. V Zagrebu je bila 9. jan. seja stalnega odbora, ki je naglasil, da mora biti kongres močan izraz katoliške zavesti in strnjivosti v Jugoslaviji. Povdarjal je zlasti pomen evharistične vzgoje mladine. — Izseljenci bodo prišli na kongres. »Rafaelova družba« je prevzela skrb za to. — Darujmo za kongres v denarju. Manifestacija mora biti tudi zunanja. Vsaka družina, vsak katoličan naj smatra za častno dolžnost, da nekaj daruje. — Ne pozabimo molitve, ki bo klicala blagoslov božji na delo za čim lepši uspeh kongresa.

Izkaz prispevkov za Evh. kongres. Glavni pripravljalni odbor izreka pristrčno zahvalo vsem, ki so doslej prispevali za stroške kongresa. Seveda so dose-danji prispevki še zelo skromni in bo treba še mnogo prositi, še močno trkati na dobra srca. Tem večje pohvale je zato vrndna darežljivost naših vrljih Mohor-janov in tudi drugih, ki so priskočili na prvi poziv in prispevali kljub krizi radi ter z ljubeznijo. V zadnjem času smo prejeli: Z Vurberga p. Ptuju 22 Din, s Črnuč 34 Din, iz Sv. Lovrenca v Slov. gor. 30 Din, iz Žabnice p. Šk. Loki 40 Din, s Krke pri Dolu 20 Din, z Lipoglava 13 Din, iz Št. Petra p. Novem mestu 30 Din, iz Žič p. Konjicah 20 Din, iz Griž p. Celju 50 Din, s Homca 40 Din, iz St. Gotarda p. Trojanah 30 Din, od Sv. Križa p. Litiji 33 Din, iz Smlednika 75 Din, od dveh neimenovanih 52 Din, v zakristiji cerkve Srca Jez. v Ljubljani pa se je nabralo 50 Din. Naj bi velikodušni darovalci našli mnogo posnemovalcev, čim več bomo za kongres tudi gmotno žrtvovali, tem sijajnejši potek si lahko obetamo.

Strunar.

<p>Glasovi strun se v tiho noč glase, se brez odmeva v večnost izgube. Strunar, postoj, ne gubi pesmi kras, prihrani ga, saj pride lepši čas! Nocoj zastoj ti trkaš na srce, nocoj se ti ne spolnijo želje. Nocoj je slednje srce kakor led, če tudi kje iz ust cedi se med. Strunar le brenka, poje lepi spev,</p>	<p>v ljubezni silni zemljo bi objel. Če kdo ga sluša, kaj to njemu mar, za slavo njemu ni bilo nikdar. Njegova duša v pesmi se topi, za njo on poje, da jo ozdravi. Bolest sveta razjeda mu srce, on sreče hoče za nje, ki trpe. Se pesem tožna v tiho noč gubi, da bolna duša zopet ozdravi.</p>
---	---

Sam.

Samovzgoja in dekle.

V današnji dobi, ko manjka človeški družbi kremenitih značajev in celih ljudi, je še prav posebno važno, da govorimo o njej. A ne samo govorimo! Treba je tudi dejanji, ki bodo opravičila naše besede! Mladina, ki raste v dobi težkega duhovnega razkola, v vroči borbi preloma materije od duhovnih vrednot, mladina, ki mora dostikrat sama klesati svojo bodočnost in ji ni dano rasti v toplem in varnem zavetju doma, pod plemenito skrbjo zvestega voditelja ali učitelja, se mora še prav posebno oprijeti samovzgoje.

Kaj je samovzgoja? Kako more človek sam sebe dvigniti iz tal nestanovitnosti in zablode k svetli in resnični luči človeka, Bogo-podobe vrednega življenja?

O pač, dekle, tudi to moreš storiti sama! Dobri Bog je v žensko dušo položil pravičen čut: kaj je dobro in kaj slabo.

Ali ne čutiš, kako si vsa zbegana in nesrečna, če te tvoj korak zvodi za hip na nepravo pot? Ali ne čutiš, kako ugasneta veselje in mir in tvojem srcu, ko greš preko svoje vesti, storiš nekaj, kar bi ne smela storiti?

Vest, ki ne pozna opravičila, straži kakor neizprosni, strogi sodnik med dušo in telesom, dobrim in nedobrim. Stori, kar hočeš: upijani se življenja, utoni v ugodju in razkošju — prišel bo čas, kateremu ne boš mogla uiti; čas, ko bo vstala vest zoper tebe, razgalila pred teboj vso grozno resnico zablode...

Dekle, tvoja vest je, ki te bo pomagala vzgajati, ki te bo zraven tvoje dobre, skrbne matere in duhovnega voditelja vodila po pravi poti ter pomagala reševati pereča vprašanja v tvoji mladosti. Treba je samo tvoje pripravljenosti, dobre volje in malo zatajevanja.

Že po naravi obdarjena s tenkočutečo dušo, ti ne bo težko izslediti sto in sto pripomočkov, ki bodo naravnost vpili, da jim odpreš dušo, vso blago in plemenito, ter te tako prisilili k samovzgoji.

Stopi v krog nedolžnih otrok, poglej jim v oči, skozi katere se vidi v angelsko čiste duše. Ali te ne prevzame vso ob pogledu na te čiste in neoskrunjene oltarje otroških duš?

Morda stopaš po polju, do onemoglosti zmučena od skrbi in trpljenja. Še te boli v duši pikra in neprijazna beseda znanca ali prijatelja in že v svojem srcu računaš in snuješ načrte, kako boš to povrnila, se maščevala.

Ne daleč pred teboj se dviga sveto znamenje, znamenje odrešenja, ljubezni in miru: križ. Na njem je pribit Nedolžni in vendar Mučenik vseh mučnikov, Trpin vseh trpinov! Zavoljo velike ljubezni do tebe in mene, zavoljo tvojih in mojih grehov so ga pribili na križ.

Kaj misliš, dekle, da bi se Bog ne mogel maščevati, kar je pretrpel zavoljo naju, zavoljo vseh? A Kristus, Najnedolžnejši, se ne maščuje. Z vseodpuščajočo božjo dušo nas ljubi, s simbola odrešenja neprestano širi svoje prebodene roke, da čim več ujame v svoje naročje onemoglih in strtih...

Dekle, ali naju ne uči tukaj zopet Kristus s svojim zgledom, kako morava tudi midva odpuščati njim, ki so naju žalili.

Res, da je to dostikrat težko. So žalitve, ki prav posebno bole in to so žalitve onih, na katere smo navezani z vso dušo in jim jo dajemo kakor na dlani, da nas potem vedo soditi in obsoditi, A takrat moli z veliko Kristusovo dušo: »Gospod, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo« in videla boš, da se bosta v tvojo dušo naselila mir in srčna zadovoljnost.

Zopet stojiš ob postelji umirajočega. Strah in grozo vzbujajo v tebi posinele ustnice, premikajoče se v poslednji molitvi, z mrliškim potom orošeno čelo in dolg, na pragu večnosti poslavljaajoči se pogled. — Ali ni tedaj tudi v tebi sami, kakor da se je pred teboj nekaj silnega in skrivnostnega razklatlo in ti odgrnilo kos neizogibne večnosti, ki pričakuje tudi tebe, morda prav kmalu?

Podzavestno, če ne zavestno, reže rojstvo in umiranje, veselje in žalost svoje poteze v tvojo dušo in jo tako vnovič in vnovič drami iz otrpljenosti, jo vrača v tople božje dlani, kjer je izvor vse dobrote in lepote ter obenem stroge pravičnosti.

Dan za dnem te silijo novi dogodki, nova doživetja, da razmišljaš tudi o svoji lastni usodi. A ne iz mehkužnosti in strahu pred tem, kaj te še čaka! Misli na svojo usodo s plemenitim čutom duše, s čutom odgovornosti napram Bogu in napram ljudem.

Napram Bogu: da mu vrneš dušo vso čisto in lepo, kakor si jo prejela iz njegovih rok;

napram ljudem: da vzgojiš sebe v značaj, ki ne bo v breme in nadlego njim, s katerimi živiš.

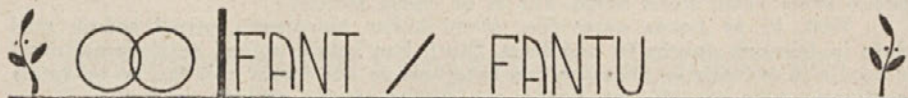
Prav posebno pa te naj vzgaja božja beseda! Vsako nedeljo in praznik se ti nudi prilika, da jo slišiš. Na tebi je, da je tvoja duša rodovitna njiva, ki čudovito in sveto seme božje besede sprejme in ohrani.

Vzgaja te naj Vzgojitelj velikih duš: ponižni in krotki Jezus v tabernakelju! Prinesi mu čisto in nedolžno srce in pri evharistični mizi se ti bo razodel z vso neskončno milino in dobroto...

Dviga in vzgaja te naj pristrčno in otroško kramljanje z Bogom: molitev.

Moli, dekle, sestra, in ko boš iz dna duše molila, bo tvoja vzgoja kronana z božjo ljubeznijo in s svetlim mirom duše.

Lojzka H.

O stanovski skupnosti.

Ko govorimo o cilju današnjega katoliškega gibanja in o prenovitvi človeške družbe, na žalost tuinfam opazimo, da še povsod ni zajel mladih ljudi oni duh, ki je tukaj tako potreben — medsebojna ljubezen in spoštovanje.

Že v prejšnjih, pa tudi v sedanjih društvih in organizacijah se opaža, da se mladina, zlasti pa ženski svet ne sporazumeva. Prerada še odločuje v prijateljstvu obleka, moda, služba in

premoženje. Je še veliko takih elementov, ki mislijo, da ima bogat in lepo oblečen človek prvo besedo in da je le njemu namenjen vedno le prvi sedež. Tudi izobrazba je oni činitelj, kateri dela v naših družbah toliko razdvojenosti.

Vsi smo poklicani k splošnemu delu. Bogatejši in lepše oblečeni in izobraženi ne smejo imeti povsod le prve besede, le, v kolikor to služi skupnosti. Seveda je res, da morajo izobraženi iti

vedno naprej, ker se pri nasprotnikih godi ravno isto. Ni pa zapečateno, da bi se manj učeni in slabše oblečeni človek, ki mu Bog ni podelil mesta v visokem stanu, ne mogel pomagati pri vodstvu. Slišal sem že večkrat, da »oni-le hlapec« ne sme biti kak višji činitelj, ker nima nobenega premoženja. Oni-le trgovski vajenec ne sme hoditi na kor pet, ker ne spada k zboru, v katerem sede sami že visoko šolani.

Tovariši! To je strašna rana tovarištva, ki se je in se še nahaja na našem mladinsko organizatoričnem telesu. Je napaka, ki se jo mora odstraniti! Manj izobraženi je ravnatoko poklican, kakor

je poklican izšolan človek. Hlapec in pevovodja ter študent morajo pod našim praporom biti enaki.

Fant, dekle! Ali še vedno tak ogledaš svojega tovariša in tovarišico. Namesto da ga ogleduješ po hlačah in krilcu, pa mu poglej v srce! Ponudi mu tovariško roko in skupni pohod na poti v življenje. Od tega boš imel mnogo več, imel boš čisto vest. Spomni se pa tudi, da, kdor se povišuje, bo ponižan in nasprotno! Tovariška ljubezen naj pa veže tebe — fant z dekletom v skupnem cilju — delu za blagor svojih tovarišev in tovarišic in slovenske katoliške mladine. — Černeck Franjo iz Konjic.

DEKLE DEKLETU

Zakaj si odšla?

Spet je bil isti mir Božiča, bili so zbudeni v spominu isti dnevi sreče, ko smo se spoznali po hrepenenju, pri tistem prvem domačem ognjišču: besede in ljubezni, ki bila je vsem znana, drhteča in vsem slišna v koroškem večeru — bila si navzoča, Milica, zdaj si pa odšla... Gore so šepetale v bolesti in se Ti klanjale, da Te nikdar in nikoli ne puste od sebe, v mraz, v tujino in noč, Milica...

A, proč si šla. Radevolje si korakala po poti, po mokri, tuji poti... Šla si. Zaman so Ti bili klici gozda: »Ostani dekle, dete zemlje!« Vse si prezrla — šla si... Šla si med tuje, pri katerih si šanjala, da najdeš srečo, Milica...

In tistega božičnega večera se spomnim včasih, ki je bil radost in betlehemski čudež vsem. V tistem času, ko si se znašla in si merila skoz tiho vas pot domu. Pot je bila mokra...

Tako pomislim na dobo, ki se mi je zdela nepopisno krasna — božična pesem, katero sem slišal peti nekoč sredi tihega, božičnega večera, tam, kjer je bilo polno domačnosti; besede in ljubezni. A je utihnila... je ne slišim več...

Odšla si...

Zakaj si tako storila, saj veš, da si bila kot rodna sestrica in vse po domače je govorilo na te? Zakaj si ukrenila tako, zakaj Milica?

»V službo moram — ne morem več...«

Poln skrivnosti je bil njen pogled, v njem si lahko list za listom obračal kot knjigo njenega življenja...

»Res, izgubljeno vse zanjo — vse...«

Sklonil sem glavo ob mrzle dlani nad mojo mizo: Kam si odšla? J.

Obleka nedolžnosti!

Draga sestra! Obleka nedolžnosti je najlepša, a skrbno pazi, da je ne zamazeš. —

Poišči si, sestra, najlepšo obleko, nesi jo šivilji, ta ti naj našije zlata na njo, da bo jo vse občudovalo, vendar še ni senca proti oblačilu nedolžnosti. Obleka marsikatero sestre je zaslužena s krvavimi žulji dobrih staršev in težko prisluzenimi denarji. Obleka je draga — koliko še je le vredna nedolžnost srca. Zemeljska obleka trpi le kratek čas, nedolžnost pa vekomaj. Če pogledamo rožice, kako so nežne ko cveto, če se jih pa dotakne prevroč ali premrzal veter, že pojemljejo in ovene. Tako hitro se ti omaže bela obleka nedolžnosti, ako verjameš nesramnim zapeljivcem. —

Dekle, ki se prevzetno oblači, ne more dvema gospodoma služiti, njene misli so le pri obleki, nastavlja sama sebi, in drugim nevarne zanjke. Dekleta, katera se lišpajo, ne morejo ostati dolgo zveste Božu. Koliko nepotrebnih izdatkov imajo z različnimi lepoticjem! — In koliko siromakov nima niti skorjice kruha! Ne glej, draga sestra, da bi te ljudje gledali in občudovali, ampak prizdejavaj si, da se bo Bog oziral z vese-

ljem na tvojo ponižnost in na tvojo nedolžnost.

Sestra! Toliko vzgledov imaš iz vrste svetnic. Sv. Neža, komaj 12 let stara, je že dala življenje za Jezusa. Kako je varovala sv. čistost! Rekla je: rajši smrt kot pa, da bi se moje telo dopadlo komu drugemu —!

Tudi dekleta strnimo svoje vrste kot čitateljice Našega doma in ne pozabimo, da je lepota naše mladosti v dušah. — Mimika Weingerl.

Ne z doma!

Pomemben je pregovor: »Ljubo doma, kdor ga ima.« — Ko govorimo o domu, nam stopa pred oči neveselo dejstvo, kako nekatere tovarišice napačno pojmujejo dom in ga omalovažujejo. Ne bom razmotrivala vseh teh dejstev, katerih je na stotine, povedala vam bom samo, kako ostavljajo nekatera dekleta dom in gredo v tujino.

Domača gruda nudi tudi sedaj toliko, da se lahko priden človek, posebno še dekle, preživi. Ona daje še nekoliko zaslužka, da se lahko vsak obleče, — seveda ne razkošno. Precejšnje število deklet tega noče videti. Te bi rade kakor v poletju, tako v zimi bile vedno »nobel« oblečene. To so povečini one, ki jim delo smrdi, skromnost domače grude pa ne prija. Ker pri lenobi in delamrznosti ni zaslužka, se

podajajo v mesta iskat boljših življenjskih razmer.

Tako priroma dekle v mesto. Po dolgem iskanju službe jo opazuje desetina nepoštenih oči — prva past. In če zadene na protikatoliške gospodarje in gospodinje!

Kakšna bo njihova bodočnost? Vedno nam časopisje, tudi slabo, prinaša mučne vesti o zablodah, trpljenju in slabem življenju mnogih, ki so zapustile dom. Romanje po gledališčih, kinih, veselnicah in slaba tovarišija je pokončalo v srcih zadnjo kal poštenja in lepega življenja. Človeku, ki ima srce za dobrobit bližnjega, osobito mladine, stopi solza v oko, ako premisli kak grobokop je dekletu tujina. Ta ubija, je in bo ubijala sleherni čut do plemenitosti. V mestni šum ne vidi več skrbno materino oko, semkaj ne zazveni več klic dobrega očeta.

Me katoliška dekleta bomo in moramo ostati domu, četudi ne bogatemu, zveste. Ako bi se podale v tujino, tako sem prepričana, bi ostalo iz nas le še kup ržvalin. Dom nam bo v starosti najtrdnjša opora. Zaustavimo vendar tolik pohod v mesta! Bodimo trdne kakor pohorski granit, v domačnosti in zvestobi do najdražje svetinje, vere, ki se v mestnem razdiralnem življenju tako pokončava! Dekleta, čujte in bdite!

Terezija Potnik iz Konjic.

IZ ŠKOFIJSKEGA VODSTVA FKA

Člani vodstev delovnik skupin in dek. odborov! Ali pregledate vedno to rubriko in ali pridejo navodila, ki jih prinašamo na tem mestu v razgovor pri sejah in sestankih? Ta rubrika je namenjena predvsem vam!

Blokí za misijonsko zbirko. Vse delovne skupine so dobile po dva bloka za misijonsko zbirko FKA. Za nabavo mašne opreme najrevnejši cerkvi v škofiji dr. Gnidovca gre. Fantje, akcijonaši, razprodajte te bloke do zadnjega lističa! Pojdite od fanta do fanta, od osebe do osebe. Ne bo težko odreči se enemu dinarju ter ga dati v plemenit namen. Katera delovna skupina bo prodala največ blokov? Ko vam zmanjkajo, pišite po več! Do konca meseca aprila

moramo zbirko zaključiti. Denar pošiljajte po priloženi položnici.

Praznik sv. Jožefa 19. marec je naš fantovski praznik, praznik fantov vitezov. Obhajajte ga s skupnim sv. obhajilom.

Izšla so nadaljnja predavanja in sicer: Fantovska kultura in viteštvo; Cerkev in telesna kultura ter Stanovsko-strokovna izobrazba naših fantov.

Ste že plačali knjižice »Soc. in prosv. delo kat. Cerkev?« Če ne, storite kmalu! Naročite nove knjižice. Sedaj stanejo le 1 Din.

Fantovski prapori. Bliža se jugosl. evh. kongres. Nastopili bomo tudi lavantinski kat. akcijonaši. Veliko nas mora biti. Delovne skupine! Nabavite si zato priliko lične fantovske prapore.

So po ceni. Obrnite se na škof. vodstvo FKA, Maribor.

Delovna poročila! Ste jih že odposlali? Če še ne, čemu odlašate? Hočemo vedeti, kako delate! Pošljite nam takoj poročila o delu v decembru, januarju in februarju!

Štedite, da se boste lahko udeležili evharističnega kongresa v Ljubljani. Vpljite Čebelico!

Mohorjeva družba! Mesec marec naj bo posvečen agitaciji za družbo sv. Mohorja. Letos se bodo zbirali podpisi za beatifikacijo Slomšekovo. Najbolj se bomo izkazali hvaležne Slomšku, če bomo podprli njegovo zamisel Družbo sv. Mohorja ter pridobili mnogo novih Mohorjanov. Priskočite na pomoč po-

verjenikom — našim duhovnikom. Vsaka hiša naj ima Mohorjeve knjige! Določite teden Mohorjeve knjige. Ta teden obiščite vse hiše, kjer še niso naročniki knjig družbe sv. Mohorja. O uspehu nam poročajte!

Poročajte v »Naš Dom« o svojem delu! Agitacija za »Naš Dom« naj se nadaljuje. Vedno več in več mora biti naročnikov našega glasila!

Priljubljenost se na prosvetne tekme! Vršile se bodo že v drugi polovici aprila in maja. Kdo se bo bolje postavil?

Dekanijski fantovski tabori! Razmišljajte, kje in kdaj bi se naj vršil. Biti mora manifestacija fantovske zavednosti in navdušenja!

Naše geslo: Delo in zopet delo!

† MLADINA v KATOLIŠKI AKCII

Fantje se zbirajo... Pomlad je v fantovskih vrstah. Nič ni več oklevanja, nič več malodušnosti. Zavedni lavantinski fantje hočejo postati graditelji božje in prosvetne misli v naših župnijah. Z mladostnim elanom, z vero v uspeh svojega poslanstva, polni optimizma se zbirajo v svojih delovnih skupinah. Cilj so si zastavili: Sebe prenoviti v Kristusu, druge za Kristusa pridobiti. Prosvetno hočejo dvigniti sebe, druge s katoliško prosveto oplemeniti! Da je volja v naših mladih pionirjih, so nam dokaz tečaji.

14dnevni prosvetno-vzgojni tečaj FKA v Mariboru. 15 navdušenih fantov, skrbno odbranih, iz najrazličnejših delov škofije od Koroške meje, od Mure pa tja do najskrajnejšega kota škofije, je bilo zbranih na tečaju. Ni šala priti na tak tečaj. Zahteva celega človeka. Pa so se fantje izkazali. Z vso pozornostjo so sledili predavateljem, ki so jim prikazali vsa sodobna pereča vprašanja in jim dali jasnih smernic za smotreno delo med fanti. Tečaj se je pričel s sveto mašo, med katero je imel vodja škof. FKA, stolni dekan g. Cukala globoko zasnovan cerkveni govor. Med tečajem so si tečajniki ogledali razne zavode in tovarne, naredili izlet v Jarenino na vzorzo admontsko posestvo. Zadnji dan so bili izpiti iz predelane tvarine. Tudi tu so pokazali, da so si mnogo zapomnili. Za slovo pa so se še enkrat zbrali

v semeniški kapeli k litanijam, katere je opravil predsednik škof. vodstva dr. Jeraj. Razšli so se na svoje domove. Upamo, da bodo izpolnili nade, katere stavi nanje škof. vodstvo!

Dekanijsko vodstvo FKA Slov. Bistrica.

Dekanijski tečaj v Braslovčah. Zelo lepa je bila udeležba od strani domačih fantov, prišli pa so tudi zastopniki iz sosednih župnij. Predavala sta škof. tajnik KA in Mirko Geratič.

Gornjeograjski okraj se vzbuja. Zavedni so fantje iz gornje Savinjske doline. To je pokazal dekanijški tečaj dne 3. februarja. Cel fantovski praznik je bil. Iz cele dekanije so prišli fantje v krasnem številu k sv. Frančišku v Sav.

dol. Vrli Nazarski fantje so se pipe-ljali na velikih saneh, deloma pa s ko-lesi. 25 smo našli samo teh. Iz Ljub-nega jih je bilo 30, iz Rečice 15, ravnolotiko tudi iz Noveštife. Pa tudi ostale župnije so poslale številne za-stopnike. Večino so imeli seveda do-mači Ksaverijanski fantje. 166 jih je bilo. Ob pol 11. je daroval p. Konstantin sv. daritev, med katero je lepo prepe-val domači moški zbor. Po maši pa so fantje do zadnjega kotička napolnili prostorno župnijsko vežo. Zastopnik škof. vodstva tov. Geratič je v navdu-šenih besedah zbranim fantom predočil važnost sodelovanja v KA ter podal točne smernice za nadaljnjo delo. Ve-liko je bilo navdušenje navzočih fantov, kljub temu, da sta bila vmes dva nepo-vabljena gosta, ki sta pa brez dvoma dobila najboljši utis in sta si marsikaj koristnega za vsakdanje življenje za-pomnila. Navzoči fantje so obljubili, da bodo še tekom pomladi izvedli po vseh župnijah delovne skupine FKA dek. duh, vodstvo pa bo prevzel agilni p. Konstantin iz Nazarja, kateremu bodo stali v pomoč navdušeni Nazarčani.

Dekanijski tečaj v št. Vidu pri Ptuj. Ni velika završka dekanija. Toda deka-nijski tečaj, ki se je vršil v št. Vidu, je nad vse lepo uspel. Nad 80 fantov se je zbralo v župnijski dvorani, kjer je tajnik škof. vodstva imel predavanje o smernicah FKA ter o našem delovnem programu. Pričakujemo, da se bodo po tem tečaju zganiли fantje po posamez-nih župnijah ter se priključili velikemu versko-obnovitvenemu gibanju v FKA.

Dek. tečaj v Rogaški Slatini. Priča-koval bi več fantov, zlasti iz sosednjih župnij. Pohvaliti pa moramo domače akcijonaše. Edina delovna skupina v celi dekaniji je to. Marljivo delajo, to jim moramo priznati. Upati pa smemo, da bo novi dekanijski odbor imel srečno roko ter se mu bo posrečilo zanesti misel FKA tudi v sosednje župnije. Na tečaju sta predavala tajnik škof. vod-stva in Mirko Geratič.

Vrsto lepo uspeših dekanijski tečajev je zaključil **dekanijski tečaj v Celju.** Okrog 50 fantov je bilo, večinoma Cel-ljani in pa akcijonaši iz Teharja. Le škoda, da ni bilo še ostalih župnij. Za-nimivo bi bilo doznati, zakaj niso bile zastopane tudi ostale župnije: Griže, Žalec, Galicija, Gotovlje, Polzela, Sv. Peter... Na tečaju sta predavala taj-nik škof. vodstva in podpredsednik Geratič. Izvolilo se je novo dekanijsko vodstvo.

Vransko. Tudi v našem kotu se je začelo prebujati novo življenje. Dozdaj je veljal naš kot bolj za zaspanega. V bodoče hočemo ta očitek zvaliti s sebe in pokazati, da smo mi tudi tu. Dne 27. februarja t. l. smo pri nas ustano-vili fantovski odsek Katoliške akcije. Udeležba na ustanovnem občnem zboru je bila naravnost sijajna. Saj se je udeležilo občnega zbora kar 40 dobrih in navdušenih fantov, ki so se vsi takoj vpisali tudi v novoustanovljeni odsek. Istočasno smo imeli tudi na prvi mah 34 naročnikov »Našega doma«. Odbor tvorijo: Paul Jože, predsednik; Kapus Milan, podpredsednik; Florian Izidor, tajnik; Vajncerl Franc, blagajnik. Zdaj imamo redno sestanke vsakih 14 dni, na katerih obravnavamo vse važne verske in kulturne probleme. Ustanovili smo tudi že dramatski odsek, do kate-rega imajo fantje največ veselja. V na-črtu imamo ustanovitev pevskega in tamburaškega odseka. Poskrbeli bomo tudi za primerno razvedrilo. V ta na-men smo nakupili že lepo število no-vih knjig, ki jih mislimo tekom leta še izpopolniti. Razen tega smo ustanovili šahovski krožek. In še nekaj se bomo učili, česar se menda nima noben odsek: stenografije ali tesnopisa. Tudi s fotografiranjem se bomo seznanili. Ze iz tega lahko vidite, da imamo velike načrte. Bog daj, da bi jih izvedli. Do-zdaj šteje naš odsek že 50 članov, ka-tere pa upamo še to leto izdatno pomnožiti. Sklenili smo, da si v najkraj-šem času nabavimo tudi prapor, s ka-terim se nameravamo udeležiti ljub-ljanskega evharističnega kongresa. Bog daj vsem fantom tudi potrebno vztraj-nost, da bi v tem prvotnem navdušenju vedno ostali. Torej: kdor je na Vran-skem fant od fare, ta se naj pridruži! Bog živil — F. B.

Gornja Savinjska dolina. Kakor da bi posvetila luč, v temo današnjih, nekako zmešanih pojmov o potrebi katoliške dejavnosti, tako se nam je zdelo prvo februarsko nedeljo, ko je prišel k nam tov. Geratič Mirko iz Maribora ter v krasnem govoru vnel fanto za delo v Katoliški akciji. Pod gostoljubno stre-ho župnišča pri Sv. Frančišku se je zbralo okoli 160 fantov iz skoro vseh župnij raznežne gornjegrajske dekanije, kar je razveseljivo dejstvo, da imajo naši fantje še zanimanje za dobro besedo. Nič kaj hvalevredno pa ni bilo to, kar nam je govornik povedal, namreč da imi Naš dom v našem okraju komaj 60 naročnikov. To je tako nizka šte-

FKA Šmihel nad
Mozirjem.

vilka, da pri tej pač nikakor ne smemo ostati! Vsaj petkrat toliko nas mora biti še letos! Zato: gornjesavinjski fantje in dekleta, na agitacijo za »Naš dom«! Manjka nam tudi organizacije. Edino šmihelčani imajo organizirano delovno skupino FKA. Ti so po navodilih lanskega dekanijskega tečaja šli takoj na delo ter zaslužijo ti vrli hribovski fantje pohvalo za svojo vnemo. Posnemajmo jih! — Franc.

Sv. Jakob v Slovenskih goricah. V nedeljo dne 20. januarja se je vršil občni zbor FKA. V spomin smo si podelili glavne točke iz predavanj kolega lanskega leta. Sledilo je poročilo blagajnika; dohodkov 1738 Din, izdatkov 1728 Din. Izvoljen je bil sledeči odbor: Jager Franc, predsednik; Koder Avgust, podpredsednik; Hanžič Miha, tajnik; Jančič Ivan, blagajnik. Odborniki krožkov: Pregl Joža — tiskovni, Vogrin Rudolf — godbeni, Žel Janez — športni. — Še par besedic. Vurberški dopisnik Viktorček se je v 2. št. »Našega doma« pohvalil s petimi naročnicami. Kaj pa mi? Lansko leto smo imeli dekliških naročnic 18, letos 8 no-

vih; skupno prihaja Našega doma v našo župnijo 63 izvodov. Vsem naročnikom in sotrudnikom Našega doma iskreni Bog živi! — H. M.

Šmihel nad Mozirjem. Kat. akcija za fante se je pri nas ustanovila v februarju 1934. Na mesečnih sestankih je bil v pretečenem letu spored vselej dobro izbran in skrbno pripravljen. Bil je na vsakem sestanku govor o Kat. akciji, obdelovala se je pa v govorih še tudi raznovrstna praktična tvarina. Na sporedu so bile tudi deklemacije in petje. Čitali so se na sestankih razni poučni članki, kjer so se razmotrivala mnogovrstna, zlasti za fante važna življenjska vprašanja. Udeležili smo se tudi evharističnega kongresa v Mariboru. Fantje se pod vestnim vodstvom duh. voditelja č. g. Strmška lepo obnašajo, so delavni in pristopajo mesečno k mizi Gospodovi. Sestanki so bili vselej dobro obiskani in so lepo uspeli; fantje so tudi večinoma vsi naročniki Našega doma; naročajo, čitajo in agitirajo pa tudi za druge katoliške liste. — Mihael Naračnik, tajnik.

o | ŠPORTNI KOTIČEK

Zginil je sneg, ozelenele bodo trate. Zamenjali bomo smučke s kolesi, na katerih bomo bruzeli iz kraja v kraj. Tudi kolesarski šport se na deželi lepo razvija. Dokaz temu je izvedba nekaterih kolesarskih tekem v lanskem letu, ki so jih izvedli naši kmečki fantje, zla-

sti pa nam priča o razvitem kolesarstvu armada kolesarjev — kmečkih fantov, ki so prihiteli na kolesih na evharistični kongres v Maribor ter tam nastopili kot posebna skupina.

Kolesarstvo je pri nas organizirano v Jugoslovanski kolesarski zvezi, ki ima

svoj sedež v Zagrebu. Zveza ima štiri podzveze. V Mariboru samem so štiri kolesarske sekcije (tudi Maraton jo ima). Vendar pa to organizirano kolesarstvo nima pravega razmaha, to pa radi tega, ker vlada tudi tu nepravilni športni duh.

Priporočamo, da tudi naši kmečki fantje, tudi delovne skupine FKA gojijo kolesarstvo kot sredstvo družabnosti. Ali ni boljše, da fantje, mesto da gredo na kako gostilniško veselico, zasedejo kolesa ter napravijo kolesarski izlet v oddaljene kraje? Tak kolesarski izlet je kaj mikaven. Ne stane mno-

go, nudi pa obilo poštenega veselja in obenem omogoči, da si lahko v kratkem času ogledamo razne zanimivosti po slovenski zemlji. Če se bo le dalo, organizirajte v letnem času ob prostih nedeljah kolesarske izlete ter tako nudite našim fantom priliko za pošteno razvedrilo. Seveda morate skrbeti, da se vrši tak izlet disciplinirano, da napravite že naprej točen program izleta in pa, da vsi udeleženci zadoste svoji nedeljski dolžnosti. — Ravno tako priporočamo tudi medsebojne kolesarske tekme.

NOVE KNJIGE

France Bevk. Ljudje pod Osojnikom. Krivda. Izdala in založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani (zbirka: Domači pisatelji). 1934.

Od izbranih spisov Franceta Bevka je izšel sedaj prvi zvezek, ki obsega dve Bevkovi večji deli: Ljudje pod Osojnikom in Krivdo. Bevk nam je s tem podal dve kmečki povesti, kjer se nam pokaže, kako zlo in greh rodita kazen že na tem svetu. Prva povest — imenovali bi jo lahko roman — je povest cele vasi, njenega razkroja in konca, druga pa je roman kmečke družine, ki se nad njo težko maščuje zločin. V obeh povestih se kažejo vrline Bevkoveka pripovedovanja, ki ga odlikuje nazornost in svojevrstno sočen in poln izraz. Poleg Preglja je Bevk danes naš najplodovitejši pripovednik. V teh Izbranih spisih, ki jih priporočamo vsakomur, kdor ljubi dobro in sočno čtivo, nam bo podal tudi dela, ki so izšla na Primorskem in jih torej pri nas toliko ne poznamo. V predelani obliki bomo tako dobili vse njegove zrele stvaritve, kar moramo pri sedanjem pomanjkanju izvirnih domačih del toplo pozdraviti. Jugoslovanski knjižarni, ki je Bevkove spise začela izdajati v zbirki »Domačih pisateljev«, moramo čestitati k podjetnosti, pa tudi k izvrstni opremi knjige.

Ernest Claes, **Beloglavček.** Prevedel Silvester Škerl. Izdala in založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani (zbirka Ljudska knjižnica), 1934. Str. 203.

Poudarila se je že večkrat sorodnost flamske in slovenske duševnosti, ki bo pač več ali manj sorodnost dveh malih narodov, trdno zraslih z zemljo, ki na

njej prebivata, podobnih si v borbi za svoj narodni obraz in svojo narodno samostojnost. Timmermans se je pri nas že udomačil. Njegovo zdravo gledanje na življenje, njegov humor in njegova globoka, ljudska vernost so ga na mah približali najširšemu krogu slovenskih bravcev. Nič manj toplega sprejema pa ne bo doživel njegov rojak Ernest Claes, katerega »Beloglavčka« podaja Jugoslovanska knjigarna kot zadnji lanski zvezek svoje »Ljudske knjižnice« svojim naročnikom in našemu občinstvu. V »Beloglavčku« nam pokaže avtor na svoj topli in vedri način dejanje in nehanje pristno flamskega vaškega paglavca. Ob teh zgodah in nezgodah bo nemara vsakdo izmed nas spoznal tudi sebe iz tistih let, ko je moral drsati po trdih ljudskošolskih klopeh. Ernest Claes pripada Timmermansovi književniški generaciji (roj. 1885). Dozdaj je objavil svoje vojne spomine in prisrčen otroški roman »Bubi«. Vse svoje vrline pa je pokazal v tem zadnjem svojem delu, ki je izšlo prav v najnovejšem času. Zdravemu humorju, ki je značilen zanj, se ne more ustavljati noben bravec. Komur pa je za to, da spozna vse pomembne kotičke otroške duševnosti, bo to knjigo tudi z največjim pridom prebral. Ni prazna primera z Milčinskim, ki smo jo svoj čas brali. Claes se je v tem delu pokazal odličnega umetnika, zraven pa bogonarjenega humorista. Prav je da ta knjiga v današnjih resnih časih z zbirko »Ljudska knjižnica« (4 v platno vezane knjige za mesečne obroke po 12 Din, oziroma 13 Din) pride med najširše sloje.

Rože.

(A. Kos; 25 točk.)

Konjiček.

(Natan, Celje; 25 točk.)

v	z	z	t	o	p	v	o	a	a
o	k	d	s	u	o	o	r	a	u
a	e	s	l	i	v	r	z	v	p
i	č	i	e	i	B	r	r	p	a
b	e	g	A	p	v	o	e	i	i
a	l	l	l	š	š	k	č	b	š
j	i	i	e	o	r	t	U	n	n

Vse uganke prav rešene dajo 145 točk. Rešitev je poslati do 25. marca na naslov: Mirko Geratič, Maribor, Koroška 1.

Rešitev uganek v februarški številki »Našega Doma«.

1. Jutranja zarja: Zarja čudežno svetlobe lije čez vesoljni svet.
2. Kraljev pohod: Kakor zvona glas, naj se sliši v vsako vas, da le »Naš Dom« je za nas!
3. Posetnici: Pletarski vajenec. Prevžitkarica.
4. Sejalec: Kakor seješ, tako boš žel.

5. Konjiček: Naj bo hiša še tako srečna, neprenehoma ji solnce ne sije. S(lomšek).

6. Dopolnilna uganke: Potrpežljivost rožice sadi, jeza pa trnje. A. M. S.

7. Številnica: Če si nakovalo, trpi, če si kladivo, udari!

Vse uganke prav rešene dajo 150 točk.

Prav so rešili: Ivan Kladenšek (150); Cesar Anton (150); Franc Sodja (150); Lovre Jan (150); Rudi Čujež (150); V. Demšar (150); Jožef Mlakar (150); Jug Franjo (130); A. Kos (100); Ela Cencelj (110); Nace Čeh (150); Jože Novak (110); Alojz Plohl (100); Janko Špes (75); »Dekleta iz Rožne doline« (85); Angela Pečnik (85); Urška Tonačeva (85); Acman Anton (85); Avgust Fabjančič (40); L. Sotošek (40); Franjo Črnc (25); Jemenšek Joško (75); Koren Tone (75); Rebrnak Tonček (75); Joško Makoter (65).

Izžrebana sta bila: Nace Čeh, pos. sin, Cogetinci, p. Sv. Anton v Slov. goricah in Angela Pečnik, Šmartno v Rožni dolini.

Mojim uganekarjem: Nace: Prav vesel sem Tvojih »trdih orehove«. Samo to ne vem, če imajo moji uganekarji dovolj krepke zobe za trde lupine. Ravno razmišljam, če ne bi kazalo ustanoviti zavarovalnice proti poškodbi zob. — France: »Hrast se omaje in hrib, zvestoba se naša ne gane«, tako praviš Ti in to naj velja za vsakega. Ostanemo to, kar smo bili: slovenskega srca, slovenske krvi, pa še dostavimo k temu in zavedni katoličani. Ne omajejo nas ne obljube, ne grožnje. — Demšar: Le pošljitel! — Janko, Vojnik: Prav si povedal, boljše je reševati uganke, kot sedeti v zakajeni gostilni. Če imaš veselje do uganek, pa pošlji včasih katero. — Uganekarski striček ima smolol Veselil se je, da se bo lahko na »štuporami« g. Žreba prismukal med vrle uganekarje. Marljivo je treniral »dremastik«, pri treningu si je spahnil jezik, zlomil si zadnji las na glavi, na koncu pa doživel bridko razočaranje. Sneg je predčasno izginil. Ko so g. Žreb določili dan izleta (v Lušeko republiko, sva jo mislila mahiniti), že ni bilo več snega, pačapa blata in brozge na klastre. Z žalostnim srcem sem ostal doma. Od jeze sem si naročil liter čiste vode, katero sem spil na zdravje mojih uganekarjev. — Vsem uganekarjem pristrčni Bog živi! Uganekarski striček.

Kolinska tovarna d. d. v Ljubljani

Podjetje je bilo osnovano leta 1909 s češkim kapitalom, vendar je danes last domačih pridobitnih krogov. Tovarna je bila v letu 1922 popolnoma preurejena z modernimi stroji in dopolnjena z novimi stavbami. Proizvaja prvovrstno blago, ki je v vsej naši državi že itak dobro znano, po najnovejših pravilih tehnike. Kapaciteta znaša do 180 vagonov letno. Glavni izdelki tovarne so: Kolinska cikorija, Redilna kava, Figova zmes, Sladna kava in Vydrova ržena kava. — Kolinski kavni dodatek vsebuje prvovrstne hranljive snovi ter je zaradi tega zelo zdrav in okusen pridatek za kavo. Kvaliteta izdelkov Kolinske tovarne je prvovrstna, o tem ni treba pisati, ker ji vsakdo, ki le enkrat poskusi njeno blago, ostane zvest odjemalec.

VSAK

**SLOVENSKI GOSPODAR
ZAVARUJE SEBE, SVOJCE IN SVOJE IMETJE
EDINO LE PRI**

**VZAJEMNI ZAVAROVALNICI
V LJUBLJANI**

**ZAVARUJE: POŽAR - VLAM - NEZGODE
KASKO - JAMSTVO - STEKLO
ZVONOVE - ŽIVLJENJE
KARITAS**

Podruž. Celje: Palača Ljudske posojil.

Glav. zastopstvo: Maribor, Loška ul. 10

Krajevni zastopniki v vsaki tiri

Izdaja Konzorcij Našega doma. — Urejuje in predstavlja lastnika dr. Meško Josip. — Tiska Tiskarna sv. Cirila, predstavnik Albin Hrovatin. — Vsi v Mariboru.